

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 593
din 22.10.2014**

Dosar nr.: 438/2014

Petiția nr.: 4837/14.07.2014

Petent: S. L. D.

Reclamat: C. E.

Obiect: posibilă hărțuire la locul de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. S. L. D., loc. București

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. C. E., Spitalul Universitar de Urgență București, loc. București, Splaiul Independenței, nr. 169, sector 5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează o posibilă hărțuire la locul de muncă.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 4837/06.08.2014 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 5390/06.08.2014 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 19.08.2014.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că este medic primar ATI și se consideră hărțuit moral, discriminat și semnalează că demnitatea sa profesională și morală a fost încălcată de către partea reclamată.

4.1.2. Petentul arată că este supus actelor de hărțuire de 6 ani, de când partea reclamată a preluat postul de Șef de Secție ATI, cu scopul ca petentul să plece din spital. Petentul precizează că partea reclamată l-a intimidat, denigrat, acuzat și izolat și i-a spus că este "pericol pentru bolnavi".

4.1.3. Petentul menționează că este medic primar, cu experiență în specialitate de 18 ani și cu vechime neîntreruptă la Spitalul Universitar de Urgență București, unde și-a desfășurat întreaga activitate profesională, din anul 1995 până în prezent. În tot acest timp nu a avut niciodată plângeri sau reclamații la adresa activității sale profesionale.

4.1.4. Petentul arată că a formulat petiție și către conducerea Spitalului Universitar de Urgență București pentru a semnală comportamentul părții reclamate la adresa sa. Nici după acest demers al petentului partea reclamată nu și-a modificat atitudinea.

4.1.5. Petentul afirmă că a fost efectuată o anchetă de către Departamentul de Audit.

4.1.6. Petentul consideră că denigrarea continuă și izolarea profesională au avut efecte extrem de nefavorabile din punct de vedere profesional la adresa sa.

4.1.7. Petentul menționează că partea reclamată încearcă să inducă ideea că petentul ar fi bolnav psihic, deși petentul arată că acest lucru nu este adevărat.

4.1.8. Petentul depune o serie de documente în sprijinul afirmațiilor sale.

Susținerilor părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată arată că din anul 2007 este medic șef în cadrul clinicii Anestezie Terapie Intensivă a Spitalului Universitar de Urgență București și președintă a Comisiei ATI a Colegiului Medicilor din România.

4.2.2. Partea reclamată precizează că în întreaga sa activitate profesională prioritatea a constituit-o calitatea actului medical și siguranța pacientului. De când a preluat conducerea clinicii a studiat și aplicat cu succes măsuri de management al resurselor umane.

4.2.3. Referitor la relația sa cu petentul, partea reclamată arată că i-a fost acestuia mentor în terapie intensivă și anestezie neurochirurgicală, l-a sprijinit pentru un post în clinică, i-a fost medic curant (anestezist și reanimator) în anul 2004 atunci când acesta a suferit un traumatism grav. Începând din februarie 2007 petentul a refuzat constant să continue derularea unor activități la care până atunci a participat. Petentul a autoescaladat un presupus conflict cu partea reclamată.

4.2.4. Partea reclamată explică situația în care petentul a încălcat regulile de bună practică medicală și drepturile unui pacient, motiv pentru care partea reclamată a afirmat despre petent că a pus în pericol viața bolnavului.

4.2.5. Referitor la situația gărzilor, partea reclamată arată că a respectat prevederile legale cu privire la efectuarea acestora.

4.2.6. Partea reclamată precizează că ea colaborează foarte bine cu toți ceilalți colegi ai săi.

4.2.7. În opinia părții reclamate petentul își nedreptățește colegii și îi discriminează pe criterii de vîrstă și chiar de competență profesională.

4.2.8. Partea reclamată apreciază că nu a prejudiciat drepturile petentului, nu există elemente de discriminare și nici o intenție în acest sens nu poate fi dovedită.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare, de hărțuire la locul de muncă.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strînsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Conform art. 2, alin.1 din O.G. nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vîrstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrîngerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.4. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrîngerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Reținînd în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 cu modificările

și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr.137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unui criteriu de discriminare. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținut un criteriu de discriminare, așa cum este prevăzut de lege.

5.7. Colegiul director dispune că aspectele sesizate de petent nu constituie faptă de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege și anume lipsește criteriul de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. o copie a hotărârii se va trimite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Gheorghiu Luminița – membru

Haller István – membru

Lazăr Maria – membru

Stanciu Claudia Sorina – membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.